

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 451/2019
18.09.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бранислава Гргић, адвокат из ..., против тужених ББ са седиштем у ..., Огранак ВВ и ЈП „ГГ“, са седиштем у ..., ради чинидбе, решавајући сукоб стварне надлежности између Апелационог суда у Нишу и Вишег суда у Нишу, у седници већа одржаној 18.09.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање о жалби туженог ЈП „ГГ“, са седиштем у ..., изјављеној против пресуде Основног суда у Нишу П 2954/16 од 04.04.2017. године, стварно је надлежан Виши суд у Нишу.

Образложење

Виши суд у Нишу се решењем Гж 4199/17 од 24.05.2019. године, огласио стварно ненадлежним за одлучивање о жалби туженог ЈП "ГГ", са седиштем у ..., изјављеној против пресуде Основног суда у Нишу П 2954/16 од 04.04.2017. године и по правноснажности решења предмет је доставио Апелационом суду у Нишу, као стварно и месно надлежном суду.

Апелациони суд у Нишу није прихватио надлежност и предмет је уз акт Гж 3503/19 од 01.08.2019. године доставио Врховном касационом суду, ради решавања насталог сукоба надлежности.

Решавајући негативни сукоб стварне надлежности у смислу члана 22. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 55/14), Врховни касациони суд је оценио да је за одлучивање о жалби друготуженог надлежан Виши суд у Нишу.

Наиме, из списка произилази да је, тужбом поднетом 17.03.2016. године, предмет тужбеног захтева чинидба – евидентирање тужиоца као корисника ... и обавезивање друготуженог да са тужиоцем закључи уговор о гарантованом снабдевању ..., при чему је вредност предмета спора означена на износ од 10.000,00 динара.

Одредбом члана 23. став 2. тачка 2. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС" бр. 116/08... 101/13), између осталог је прописано да виши суд у другом степену одлучује о жалбама на пресуду у споровима мале вредности. Апелациони суд, према одредби члана 24. став 1. тачка 3. истог закона, одлучује о жалбама на пресуде основних судова у грађанскоправним споровима, ако за одлучивање о жалби није надлежан виши суд.

Имајући у виду изложену аргументацију о материјално-правном односу странака и садржину тужбеног захтева, произлази да је спор из облигационо правног односа странака, односно чинидба. У таквој ситуацији када је предмет спора чинидба релевантно за одлучивање о стварној надлежности суда је вредност предмета спора која је у конкретном случају означена на износ од 10.000,00 динара.

Према члану 468. став 1. ЗПП, спорови мале вредности су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а ставом 4. исте законске одредбе, прописано је да као спорови мале вредности сматрају се и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана.

У конкретном случају предмет спора је потраживање које не прелази цензус прописан чланом 468. став 1. ЗПП, па је стога предметни спор – спор мале вредности.

Из наведених разлога, за одлучивање о жалби друготуженог против пресуде Основног суда у Нишу П 2954/16 од 04.04.2017. године, донете у спору мале вредности, стварно надлежан је Виши суд у Нишу.

Из наведених разлога, применом члана 22. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа–судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**